

WEENEN, den 4. Mei

De Oostenrijksche Beobachter deelt heden de volgende berigten mede, uit Konstantinopel, den 10. April. Sedert het berigt der verovering van de eilanden Vassiladi en Anatolico, heeft de Porte geene tijding uit het leger van Ibrahim-pacha voor Missolonghi ontvangen. — Uit Napoli di Romania verneemt men, dat de regering aldaar, door de tijding van den val van Vassiladi uit hare onverschilligheid voor de dappere verdedigers van Missolonghi gewekt, last gegeven heeft, om de vesting met mond- en kriegsbehoeften ter hulp te snellen. — Volgens berigten uit Athene, van den 25. Maart, had de overste Fabvier met zijne geregelde troepen eenen inval in Negroponte ondernomen, en was voor Karisto verschenen. Reeds den 4. Maart had hij uit zijn toenmalig hoofdkwartier te Vrana (bij Marathon) aan verscheidene consuls en agenten der Europese mogendheden te Athene, de blokkade van het eiland Negroponte en de golf van Volo aangekondigd. Uit Athene wordt verder gemeld, dat er in het laatst van Maart eene Grieksche Nationale Vergadering te Piada zou gehouden worden; dat die van Oost-Griekenland op dezelfde zullen aandringen, om van de Europese mogendheden eenen Koning te verzoeken en inmiddels eenige verandering in den regeringsvorm te maken, zoodat het bestuur zou opgedragen zijn aan zes directeuren, onder eenen voorzitter, voor welke laatste waardigheid men Hipsilanti, bij voorkeur van Maurocordato, noemt. — Een gedeelte van het nieuwe naar den Archipel bestemde Turksche eskader is den 7. naar de Dardanellen afgezeild. (De Beobachter meldt geen woord van het ultimatum, dat door Rusland aan de Porte overgegeven is).

Verder geeft de Beobachter de volgende tijdingen uit Corfu, den 18. April. In de lagunen van Missolonghi bevindt zich een klein eiland, Klissova genaamd, met een klooster, werwaarts vele huisgezinnen van Grieksche hoofdlieden gevlugt zijn, en hetwelk de Grieken met eene batterij van twee kanonnen voorzien hadden, om hetzelfde voor den vijand nog ontoegankelijker, dan het reeds van nature is, te maken, en de gemeenschap met Missolonghi, mitsgaders de rijke visscherij, welke hun het bezit des eilands oplevert, te verzekeren. Ibrahim-pacha zag de noodzakelijkheid in, dit punt te vermeesteren, en droeg den seraskier (Reschid-pacha) deze onderneming op. — Dien ten gevolge brak de laatste den 6. dezer, aan het hoofd van 1500 Albanezen, tegen het gemelde eiland op, passeerde gelukkig met zijn korps op vloten en booten de moeras; doch nauwlijks was hij op den afstand van een kanonschot het eiland genaderd, toen de Grieken uit hunne batterij een levendig vuur begonnen, en velen der aanvallers doodden en kwetsten; onder de laatsten bevond zich ook de seraskier, die aan den voet gewond werd, waarop de Albanezen den aftogt aannamen. — Ibrahim-pacha had nauwelijks van dezen ongelukkigen uitslag berigt ontvangen, of hij gaf aan een korps Arabieren bevel, om dit punt te vermeesteren. Deze schikten zich in der daad moedig tot deze onderneming, overwonnen ook de zwaarigheden, die bij het passeren van de moeras onvermijdelijk zijn, en hielden het vuur der Grieken met grooteren moed uit dan de Albanezen, waardoor het hun gelukte, het eiland tot op weinige passen te naderen. Dan hier had hun de verslagenheid hunner tegenstanders eene hinderpaal opgeworpen, welke de krijgshaftige moed der Arabieren niet vermogt te overwinnen. De Grieken hadden namelijk om het eiland eene diepe gracht getrokken en talrijke palissaden, onderscheidenlijk verdeeld, daarin aangebragt, zoodat de aanvallers, noch wadende, noch op vloten het eiland bereiken konden, en onder het vuur der Grieken, mede genoodzaakt waren terug te wijken. — Deze tweemaal mislukte onderneming heeft den Turken vele dooden en gekwetsten gekost; de Grieken begrootten het getal daarvan op 500 man. Zeker is het, dat behalve de seraskier van Romelie, ook de seraskier van Candia, Hussein-bei, en de overste van het zevende Arabische regiment, Hassan-bei, zich onder de gekwetsten bevinden. — Den 11. heeft een Engelsch schip bij Zante acht Grieksche vaartuigen ontmoet, die naar Missolonghi stevenden, en van dezelve vernomen, dat 34 andere Grieksche schepen mede naar Missolonghi onder zeil waren. — De lord-opper-commissaris der Jonische eilanden, sir Frederik Adam, is met verlof naar Engeland vertrokken.

FRANKFORT, den 10. Mei.

Onderscheidene brieven uit Smirna, van den 3. April, melden, dat sir Hudson Lowe, die op zijne reis naar Oost-Indie aldaar vertoeft, gevaar heeft geloopt van vermoord te worden. Een beambte van den Franschen Consul te Smirna drong met geweld in zijne woning. Met eenen dolk gewapend, zocht hij sir Lowe op, om zijnen voormaligen Keizer, Napoleon, te wreken. Dan sir Lowe was afwezig en bevond zich op het Engelsche fregat Cambrian. Perry, zoo heet de beambte, is in hechtenis genomen. Kapitein Hamilton en de Engelsche Consul hebben klagten bij den Franschen Consul ingeleverd. De schuldige zegt, dat hij beschonken is geweest; doch het schijnt, dat hij door verscheidene andere Franschen is aangezet geworden. Sir Hudson Lowe heeft zich sedert van eene wacht van het Engelsche fregat voorzien.

HAMBURG, den 9. Mei

Men schrijft uit Berlijn, dat de deelneming in de geldelijke bijdragen voor de Grieken algemeen is, zelfs de koninklijke Prinsen hebben zich daaraan niet onttrokken. Twee Gravinnen doen inzamelingen langs de huizen der hoofdstad. Alle deze gaven, voegt men er bij, zouden niet met een zoo blij gevoel geschieden, als men niet overtuigd was, dat de eigenlijke hulp, welke Griekenland redden zal, niet meer verre af is.

LONDEN, den 8. Mei.

In een geacht dagblad dezer hoofdstad leest men, dat er een traktaat tusschen Groot-Brittannië en Rusland gesloten is, ter vestiging van de onafhankelijkheid der Grieksche natie, en dat ten gevolge daarvan, Grie-

kenland, met inbegrip der eilanden, een vrije en afzonderlijke staat worden; met een regent van hare eigene keuze (alleen onderworpen aan de goedkeuring van den Persoon, door de Porte), hare eigene wetten, armee, zeemagt en regerings-zetel; betalende eene nominale schatting of leen-hulde aan de Porte. Engeland en Rusland zullen samenwerken om deze voorzieningen door de Porte te doen aannemen. Bij weigering zullen daartoe dwangmiddelen gebezigd worden. Als in verband hiermede staande kan men beschouwen de uitrusting van een eskader van zeven linie-schepen te Portsmouth, tot dienst in de Middellandsche zee, terwijl, ingeval van noodzakelijkheid, ook transportschepen tot het overbrengen van troepen verkrijgbaar zullen gesteld worden.

Dit is een der oogmerken van de zending van den hertog van Wellington naar Petersburg geweest. Het tweede, om vijandelijkheden tusschen Rusland en de Porte in het bijzonder te verhoeden, is minder gelukt. Hier wil Rusland geheel alleen werken, daar het eene louter Russische zaak is. Het ultimatum is aan de Porte overgeleverd. Wanneer daaraan niet onvoorwaardelijk voldaan wordt, vertrekt de Russische zaakgelaste te Konstantinopel en stellen de Russische troepen op de grenzen zich dadelijk in beweging.

— Dagbladen uit Mexico melden, dat er eene expeditie tegen Cuba op handen is. Tien duizend man zijn daartoe bestemd geworden.

— Men maakt de opmerking, dat bij de opschuddingen, welke dezer dagen onder de werklieden in de fabriekoordn hebben plaats gehad, geenerlei staatkundige leus is waargenomen; slechts over nijpend gebrek werd luid geklaagd. De oproerigen waren veelal geheel vertwijfeld; men verhaalt van eenen man, die zich voor de paarden der ruitery zou nederwerpen hebben, met de woorden: dat men hem maar dood zou trappen, daar hij anders toch van honger omkomen moest. Sommigen gaven te kennen, dat zij zich tot dus verre rustig hadden gehouden, in de hoop, dat het parlement iets voor hen doen zou, om hun goedkoop brood te verschaffen; doch vermits men besloten had, dat met de koren-wetten alles bij het oude blijven zou, moesten zij zich zelve regt verschaffen, dat is, de werktuigen vernielen, welke hunne handen overtollig maken. Dan aan deze werktuigen danken Englands fabrieken alleen hare meerderheid boven die van andere landen. Overigens lijdt de fabriek- en handelstand niet alleen bij de tegenwoordige crisis; ook velen van den adel en andere voornamen, hebben deels aan de speculatie deel genomen, deels kunnen zij van hunne pachters het verschuldigde niet bekomen. Het geldgebrek onder de hoogere standen werkt natuurlijkerwijze weder nadeelig op de voortbrengende en neringdoende klassen terug. Een zeer rijke grondbezitter meldde onlangs: » Alle onze contracten, alle onze pachtbrieven waren op een fictief papier-kapitaal berekend; onze uitgaven niet minder. Nu, daar hetzelfde grootendeels verdwenen is, weet de pachter het gereede geld voor de pacht niet te verkrijgen, en wij zullen ons aanmerkelijk moeten bezuinigen.» Merkwaardig is het echter, dat bij al dezen nood de prijzen, niet alleen van het graan, van het vee en van alle overige voortbrengselen der natuur, maar ook bijna van alle fabriekaten, dezelfde blijven als zij in den vorigen zomer waren. Er moeten dus toch vele lieden zijn, die inkoop kunnen en vele die geld inbeuren. Het eenigste wat ontbreekt, is derhalve vertrouwen, en dit zinkt helaas eer dan het rijst.

— Wij geven hier een gedeelte der rede, welke de minister Canning in het Lagerhuis, over de tijdsomstandigheden en de toelating van vreemd koren, gehouden heeft.

» De berigten, die wij uit de fabriek-oorden hebben ontvangen, zijn van dien aard, dat zij alle gevoelige harten moeten bedroeven, en ik houde mij overtuigd, dat ieder een zal erkennen, dat er omstandigheden zijn, waarin de ministers, zonder gevestigde stellingen in aanmerking te nemen, eenige maatregelen moeten nemen, om eene crisis te kunnen wederstand bieden. Wanneer zij daartoe gekomen zijn, behoeven zij er slechts op bedacht te zijn, om zoo min mogelijk het bestaande stelsel uit zijn verband te rukken en maar spoedig het goede te bewerkstelligen. Er is tegenwoordig eene groote hoeveelheid koren, hetwelk men, bij de bestaande verordeningen, niet ten verbruik mag geven, en men herinnert zich, dat, toen men voor eenige dagen wilde beraadslagen over de wetten op het koren, ik mij daartegen verzette, in de overtuiging, dat de tijd daartoe niet gunstig was. Dit was toen mijn gevoelen, en is het ook nog; ik geloof niet dat de maatregel, welke is voorgesteld, daarmee strijdig is, omdat de tegenwoordige staat van zaken eene uitzondering daartelt.

» Het gouvernement moet van u eenen gelijken maatregel verlangen, als die welke in het vorige jaar is genomen, en waarvan dit jaar met nut kan gebruikt gemaakt worden. Het parlement zal gelieven toe te staan, om het in de magazijnen opgeslagen koren ten verbruik over te geven. Hetzelfde bedraagt ongeveer 300,000 maten (twee miljoen 400 duizend schepels). Deze hoeveelheid, welke in geenendeel eenigen nadeeligen invloed op den landbouw kan hebben, zal voldoende zijn om den kommer te verminderen, die te meer gevoeld wordt, wijl men weet dat dit koren in voorraad is; en het is klaarblijkelijk, dat het te gelijk bestaan van twee zoo zeer verschillende zaken, als daar is de overvloed en de behoefte, het kwaad verergert en de tusschenkomst van het gouvernement noodzakelijk maakt.

» Aangezien het onmogelijk is, den uitslag van den aanstaanden oogst te voorzien, is tevens, als een middel van voorzorg, verzocht de volmagt om, naar gelang der behoefte, den invoer van buitenlandsch koren toetestaan, gedurende het tijdvak tusschen deze zitting en de volgende.

» Diegenen, zeide de minister verder, welke meenen, dat het gouvernement zich moet onthouden van het nemen van eenige maatregelen, behoorden zich te herinneren, wat het vorige jaar heeft plaats gehad. Nagenoeg 500,000 quarters buitenlandsch koren, is uit de magazijnen getrokken tusschen de maand Junij en het tijdstip van den oogst ten verbruik overgegeven. De inzameling heeft vroeger dan gedurende eene reeks van jaren plaats gehad, en onder zoodanige omstandigheden, dat het koren geschikt was, om dadelijk te kunnen worden gebruikt. Wel nu! niettegenstaande alle voordeelige omstandigheden van dat jaar, ben ik ten vollen overtuigd, dat de eigenaars en pachters het aan den zoo even genoemden maatregel hebben te danken gehad, dat het gouvernement niet is genoodzaakt geweest, om in Augustus de havens voor buitenlandsche granen open te

zetten; zonder dezen maatregel zou de prijs van het *quarter* tot 80 *shillings* zijn gestegen. Nu vraag ik aan lieden, die landerijen of inkomsten van landerijen hebben, of eene zoodanige *houze* tusschen twee gevallen niet voor hen en voor het land zeer nadeelig zou geweest zijn.

» Na eene rijpe overweging der daadzaken, welke ik heb opgenoemd, voel ik mij genoopt te zeggen, dat het mogelijk zou zijn, dat wij tusschen nu en den aanstaanden oogst in den zeteligsten toestand geraakten. Ik ben verzekerd, dat de leden met mij zulke toestemmingen, dat de prijs van 80 *shillings* bijna eene ramp voor het land zou zijn, en dat een dusdanige toestand zou strekken om de maatschappij te schokken en hare veiligheid in de waagschaal stellen. Wat zou er gebeuren, wanneer, als het koren tot dien prijs gestegen was, wij van nu tot den 15. Augustus niet van buiten 's lands konden invoeren? Volgens de tegenwoordige verordeningen, zou het onmogelijk zijn buitenlandsch koren vóór dat tijdstip toetelaten, zelfs dan nog niet wanneer ook het onze tot den prijs van 100 *shillings* het *quarter* gestegen was.

» Men heeft gezegd, dat in een zoodanig geval, het parlement onverwijld kon worden zamengeroepen; maar, als de hongersnood zijne verwoestingen in het land aanrigte, zou het dan een geschikt oogenblik zijn, om over een zoo belangrijk onderwerp met de vereenichte kamers en oordeel te beraadslagen, of om den tijd te verspillen met lange redeweringen over de algemeene grondbeginselen van het stelsel? Wanneer de ministers geene volmagt wierd toegekend, om naar gelang van dusdanige omstandigheid te handelen, dan zou het koren noodwendig duurder worden.

» Er zijn, zoo ik meen, voorbeelden van gevallen, waarin de ministers op hunne verantwoordelijkheid buitenlandsche granen hebben toegelaten en naderhand eene bill van goedkeuring hebben gevraagd. Evenwel, eene zoodanige magt moet alleen met toestemming van het parlement mogen worden uitgeoefend.

» De regten moeten met den prijs der levensmiddelen in evenredigheid staan, en mogen niet zonder goedkeuring van het parlement worden opgelegd. Hetgeen wij van het parlement vragen, is de magt om naar omstandigheden, waarin ons land zou kunnen worden gebracht, te mogen handelen. Wat de hoeveelheid der regten aarbelangt, wie verhindert het parlement, daaromtrent gepaste bepalingen vast te stellen? Wij vragen niet de magt om onze havens voor buitenlandsch koren te openen, dan alleen onder zekere bepalingen en bij zekere gelegenheden. De kamer kan deze bepalingen en deze gelegenheden regelen. Wij zullen hiervoor veel verplichting aan het parlement hebben, aangezien deszelfs beslissing ons tot rigtsnoer zal strekken bij de uitvoering van den gevraagden maatregel. Laat het parlement zich dus bepalen om buitenlandsche granen toetelaten, thans daar de prijs zoo veel hooger is, dan in vorige tijdvakken; laat hetzelfde, te midden van de verlegenheid, waarin het land zich bevindt en in den tegenwoordigen staat van den volksgeest, niet uiteengaan, zonder ons de magt te verleen, om het volk bewijzen te kunnen geven, hoe zeer onze aandacht op deszelfs belangen gevestigd is en hoe zeer wij in zijn lijden deelen.

Het lagerhuis heeft toegestaan, dat het vreemde koren, in 's lands magazijnen zich bevindende, op de markt zal kunnen gebragt worden, en het gouvernement tot 500 duizend *quarters* koren zal kunnen laten invoeren.

UTRECHT, den 10. Mei.

De generaal-majoor der genie *Hennoquin*, welke in de zaak van den kolonel *Lobry* wegens den vestingbouw gewikkeld was, en uit dien hoofde zich alhier bij het hooge militaire gerechtshof in arrest bevond, heeft heden morgen de handen aan zich zelve geslagen, en zich om het leven gebragt.

TENTONSTELLING

Van voortbrengselen van SCHILDER-, TEKEN-, GRAVEER- en BEELDHOUWKUNST, door levende Meesters, te Amsterdam, voor den jare 1826.

De heer Burgemeester en Wethouder der stad, ondersteund door heeren leden der vierde klasse van het Koninklijk Nederlandsche Instituut van Wetenschappen, Letteren en Kunsten, alsmede door den Raad van Bestuur der Koninklijke Akademie van Beeldende Kunsten, hebben besloten, dat dit jaar alhier eene tiende openbare Tentoonstelling der Kunstwerken van levende Meesters zal plaats hebben.

De ondergeteekenden, als de vereenigde Kommissie dezer stad, der gemelde Klasse en van den Raad voornoemd, brengen de volgende bepalingen ter kennis van alle Besturen, Maatschappijen, Beoefenaars, Liefhebbers, Verzamelaars en Aanmoedigers der Beeldende Kunsten, met één woord, van hen, die den bloei der Vaderlandsche Kunst genegen en bevorderlijk zijn kunnen.

- I. De Tentoonstelling voor Kunstwerken van Schilder-, Teeken-, Graveer-, Bouw- en Beeldhouwkunde door levende Meesters, zal plaats hebben in het Lokaal van de Koninklijke Akademie van Beeldende Kunsten, boven de groote Beurs.
- II. Deze Tentoonstelling zal geopend worden op Maandag den 11. September en uiterlijk gesloten op Zaterdag den 7. October aanstaande, zonder verlenging hoegenaamd.
- III. Alle Schilderijen, Teekeningen, Prenten en Beelwerk, zullen moeten bezorgd worden, vóór of uiterlijk op Maandag den 4. September, aan het gemelde Lokaal, mits vrachtfrij, en de Schilderijen, Teekeningen en Prenten met behoorlijke Lijsten voorzien; en zullen dezelve geaddresséerd zijn aan de Kommissie, met eenen brief, houdende den Naam en Woonplaats van den Vervaardiger.
- IV. Alle de toegezonden en toegelaten Stukken zijn en blijven geheel, tot de sluiting der Tentoonstelling, onder het opzicht der Kommissie, die, zoo veel mogelijk, zal zorgen voor de volkomene bewaring.
- V. Men zal niet toelaten Stukken, die bevoeren op Tentoonstellingen alhier geweest zijn, noch die, welke, volgens het gevoelen der Kommissie, niet genoegzaam geschikt zijn, en houdt de Kommissie het oordeel deswege gansschelijk aan zich. Kunnende men, in geval van teruggave, van de behoorlijke getrouwbouding en bescheidenheid verzekerd zijn.
- VI. Eene gedrukte Lijst der Stukken zal de Namen en Woonplaatsen der Kunstenaars doen kennen.
- VII. Gedurende de week, welke op de sluiting der Tentoonstelling volgen zal, zullen de Stukken weder afgegeven worden.

De Kommissie noodigt ieder uit, deze poging ten beste der Kunst, tot luister der hoofdstad, tot roem van het vaderland, met hartelijke belangstelling te bevorderen. Amsterdam, den 14. April 1826.

De vereenigde Kommissie tot voornoemde Tentoonstelling.

Van wege Meeren Burgemeester en Wethouder der stad Amsterdam.	Van wege de Vierde Klasse van het Koninklijk Instituut van wetenschappen, letteren en kunsten,	Van wege den Raad van Bestuur van de Koninklijke Akademie van Beeldende Kunsten, te Amsterdam.
JERONIMO DE VRIES.	A. J. SAPORTAS, I. HAMERSTERAMESHOFF, A. BRONDGEEST, J. BERNARD.	C. APOSTOOL, J. DE VOS, WILLEMS.

ARNHEM, den 13. Mei.

Het water is hoog in den Rijn aan de Paal:

Den 12. Mei 2 El 6 Palm 5 Duim; gewassen 26 D. gevallen 0 D

Den 13. dito. 2 El 0 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 5 D

Wij bedanken, langs dezen weg, onze Vrienden en Naastbestaanden met hartelijk voor de steeds aan ons betoende genegenheid, en meer bijzonder nog voor het warme deel, hetwelk door hen in deze dagen in ons droevig lot is genomen. — Wij zijn te zeer ter nedergedrukt door het onstuwig gevoel van droefheid, hetwelk alle onze gedachten en gewaarwordingen op het nauwelijks gesloten graf van onze zoo teder beminde Dochter heeft, om ons, bij ons op handen zijnde vertrek, persoonlijk, of op eene andere wijze als deze, van onzen pligt in dat opzicht te kwijten.

Arnhem den 10. Mei 1826.

J. A. WENTHOLT.
J. M. WENTHOLT.
Geb. WEERTS.

A MORTISATIE - SYNDICAAT.

Ten overstaan van de daartoe bevoegde Leden uit het Plaatselijk Bestuur, zal, op Donderdag den achttienden Mei 1826, ten Raadhuije te *Bosmeer*, worden overgegaan tot den openbaren verkoop van BOUWHOEVEN, BOUW- en WEILANDEN, TIENDEN, een KOREN-WATER-MOLEN, voorts PEELEGRONDEN en BOSSCHEN, behorende tot het Kantoor der Domeinen te *Bosmeer*, en waarvan de omschrijving breeder is vervat in den Catalogus, die daarvan ten Kantore voornoemd, alsmede bij de Ontvangers der Domeinen, in alle Hoofdplaatsen van 's Rijks Provincien, tegen den prijs van *twintig Centen*, te bekomen is.

† † † Op Donderdag den 18. Mei 1826, des voordemiddags ten 11 ure, zal men, ten huize van den Kastelein ROBERT, op de Markt te *Arnhem*, voor konstant Geld, verkoopen: eene aanzienlijke partij van de schoonste BLOEMEN en GEWASSEN in Potten; twee uren voor de verkoop voor een ieder te zien.

§ § § Er wordt TE HUUR aangeboden: een nieuw gebouwd HUISJE, bestaande in een ONDER- en BOVEN-KAMER, ZOLDER, KELLER, OVERLOOP en KEUKENTJE, staande en het uitzigt hebbende in zijn eigen Tuin, op het Stads Weertje der Stad *Arnhem*, en achter in den Tuin nog twee KOEPELS, boven elkander, ziende over het geheele Weertje heen, tegen November 1826 of wel eerder. Te bevragen bij den Boekhandelaar C. A. THIEME, in de Ketelstraat te *Arnhem*; brieven franko onder Letter H.

AANVRAAG.

Een fatsoenlijk PERSOON, genegen zijnde in eene Solide en Lucrative FABRIEK opgeleid te worden, om, na genoegzame kennis van dezelve verkregen hebbende, alsdan op voordeelige voorwaarden het Bestuur van eene dusdanige FABRIEK, in de Provincie *Vriesland*, op zich te kunnen nemen, mits dezelve in staat zij over een matig Kapitaal te kunnen beschikken. — Adres met franco brieven aan letter R., bij den Boekverkooper J. HENDRIKSEN, op de Hoogstraat te *Rotterdam*.

NB. De Ondergeteekende ontvangen hebbende eene versche Lading allerbeste kwaliteit MAAK- of KLUITKALK, is daardoor in staat gesteld een ieder naar genoeg en tot de civielste prijzen te kunnen bedienen.

Arnhem, den 11 Mei 1826. L. VAN OOOY.
† † † MME. LYBART, Marchande de MODES, à l'honneur d'annoncer qu'elle restera encore deballée, à l'Hotel de Brunswick, jusqu'au 17 Courant.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPY.

Bepaling van de dienst, gedurende de maanden April en Mei.

- Van Rotterdam op Nijmegen: Elken Zondag, Woensdag en Vrijdag, des morgens ten 6 ure.
  - Van Nijmegen op Dusseldorp: Elken Donderdag, des morgens ten 4 ure.
  - Van Nijmegen naar Dusseldorp en verder op Keulen: Elken Maandag en Zaterdag, des morgens ten 4 ure.
  - Van Dusseldorp op Nijmegen: Elken Vrijdag, des morgens ten 7 ure.
  - Van Keulen over Dusseldorp op Nijmegen: Elken Maandag en Woensdag, des morgens ten 6 ure.
  - Van Nijmegen op Rotterdam: Elken Dingsdag, Donderdag en Zaterdag, des morgens ten 7 ure.
- De vaart van Rotterdam naar Antwerpen en Ter Veere, en vice versa, is bepaald als bij Billetten is bekend gemaakt. Men kan informatie bekomen ten kantore van de Agenten van voornoemde Maatschappij, de Heeren VAALMAN en TRIEBELS, te Nijmegen.

BERIGT DER UITGAVE

VAN EENIGE NEDERLANDSCHE ZEEREIZEN, met aanmerkingen en ophelderingen, DOOR

R. G. BENNET en J. VAN WYK, ROZENDSKOON.

Verheft zich de Nederlander met regt op de groote oorlogsdaden zijner Voorvaders, de diensten door hunne zeereizen en ontdekkingen aan Land- en Volkenkunde bewezen, verdienen niet minder bij een dankbaar nageslacht bewaard en tegen vreemde miskenning beveiligd te worden. Daar echter de berigten hiervan zeer zeldzaam geworden zijn, meenen de ondergeteekenden door eene algemeen verkrijgbare uitgave van dezelve, zoo wel voor deze verdiensten eene eerezuil te stichten, als door eene doelmatige bewerking, gelijk die van bovengenoemde bekende Schrijvers te wachten is, voor Ouderdom en Jeugd eene zoo nuttige als aangename lekture te bezorgen.

Overtuigd dat zulk eene onderneming bij den Nederlander geene aanbeveling zal behoeven, hebben zij slechts, om de oplage te kunnen bepalen, eene intekening geopend, waarvan een breedvoerig berigt bij alle Boekhandelaren des Rijks gratis te bekomen is.

De uitgave zal geschieden in 10 à 12 Deeltjes, waar zulks noodig is, van kaartjes voorzien, en waarvan de prijs is gesteld: op drukmediaan papier f 1: 25, buiten intekening f 1: 50. op velijn papier . . . » 1: 80, » » 2: 20. de kaartjes elk . . . » 0: 20, » » 0: 30.

De intekening staat open tot den laatsten Junij 1826. Dordrecht, den 29. April 1826.

J. DE VOS & COMP.